

Programovací jazyk C: Reálná čísla, cyklus while

Programování F1400 + F1400a
doc. RNDr. Petr Mikulík, Ph.D.

podzimní semestr 2020

```
#include <stdio.h>
#include <math.h>
int main()
{
    double x, y1, y2;
    for (x=-3; x<=1.8; x+=0.1) {
        y1 = -2.3 + exp(0.2*x);
        y2 = 7.6 * sin(M_PI*x/180);
        printf("%g\t%f\t%e\n", x, y1, y2);
    }
    return 0;
}
```

```
#include <stdio.h>
int main ( )
{
    double x_pred, x = 1.0;
    while (x > 0.0) {
        x_pred = x;
        x = x*0.5;
    }
    x = x_pred;
    printf("Vyslo: %.8g\n", x);
    return 0;
}
```

Počítání s reálnými proměnnými – deklarace typů

- Program pro základní práci s **reálnými proměnnými**:

```
1 #include <stdio.h> // použité knihovny
2 int main() // začátek programu
3 {
4     double a, b, c; // deklarace reálných proměnných
5     a = 7.21; // výpočty
6     b = -1.23e5;
7     c = a * 17.23e-12 -(b+1)/0.45;
8     printf("Výraz z %g a %g je %g\n", a, b, c); // tisk výsledků
9     return 0; // návrat z programu
10 }
```

- Reálné proměnné **v jednoduché přesnosti** (single precision) se deklarují typem **float** a mají formátovací znak **%g**.
- Reálné proměnné **v dvojnásobné přesnosti** (double precision) se deklarují typem **double** a mají formátovací znak s prefixem **l**: **%lg**, ale lze používat i **%g**.
- Reálné proměnné **ve čtyřnásobné přesnosti** se deklarují typem **long double** a mají formátovací znak s prefixem **L**: **%Lg**.

Formátování výstupu (printf) reálných proměnných

- Předpokládejme reálnou proměnnou typu **double**.

Pak formátovací zkratky určují **formát výstupu**:

- `%e` a `%E` vynutí exponenciální formát, např. `1.23e-2` nebo `1.234E2`,
- `%f` zobrazí desetinný rozvoj, např. `0.0123` nebo `123.4`,
- `%g` pro optimální kombinaci `%e` a `%f`.

Lze navolit **šířku čísla** (počet rezervovaných pozic na řádku) a **počet platných cifer** anebo **desetinných míst**:

```
1 printf("%15.8g nebo %15.8f nebo %15.8e\n", a, a, a);
```

- Další značky ve formátovací syntaxi

```
1 printf("% 15.8g nebo %-15.8g nebo %- 15.8g\n", a, a, a);
```

znamení vynechání mezery místo znaménka `+` u nezáporného čísla, zarovnání vlevo, a obojí.

- Poznámka: pro **celá čísla** to funguje podobně. Např. pro `int k`:

```
1 printf("%7i nebo % 7i nebo %- 7i\n", k, k, k);
```

Výpočet funkčních hodnot – tabulka hodnot funkcí

- Nechme počítač počítat např. **tabulku hodnot** nějakých funkcí:

$$y_1(x) = -2.3 + 0.7 e^{0.02x}$$

$$y_2(x) = 8.2 \sin(x[\text{rad}]) = 8.2 \sin\left(\frac{\pi}{180}x[^\circ]\right)$$

- Požadavky na program: pro x od ≈ -360 do ≈ 180 s krokem 0.1 spočítej (tabeluj, interpoluj) průběh dvou funkcí a na obrazovku vypiš tabulku se třemi sloupci.

```
1 #include <stdio.h>
2 #include <math.h>          // knihovna matematickych funkcí
3 int main()
4 {
5     double x, y1, y2; // souradnice a pocitane funkční hodnoty
6     for (x=-360.0; x<=180.01; x+=0.1) { // cyklus přes x
7         y1 = -2.3 + 0.7 * exp(0.02*x); // první funkce y1(x)
8         y2 = 8.2 * sin(M_PI * x / 180); // druhá funkce y2(x)
9         printf("%g\t%g\t%g\n", x, y1, y2); // tisk výsledků
10    }
11    return 0;
12 }
```

- Překlad programu vyžaduje **přilinkovat knihovnu matematických funkcí** parametrem `-lm` (library of math):

```
gcc tab.c -o tab -lm
```

Pokud zapomenete na přepínač `-lm`, tak bude překladač křičet něco jako `undefined reference to (sin, exp, ...)`

- Po odladění programu chceme, aby výpočet proběhl co **nejrychleji**. Proto přidáme optimalizační parametr `-O2` (v odůvodněných případech i vyšší), kdy překladač provede optimalizaci výsledného binárního kódu.
- Parametr `-s` **odstraní** (strip) trasovací informace a tabulku symbolů a binárka bude menší. Pak tedy např.

```
gcc -s -O2 tab.c -o tab -lm
```

- Parametr `-static` vytvoří **statickou binárku** (tj. bez závislosti na dynamických knihovnách):

```
gcc -s -O2 -static tab.c -o tab -lm
```

- Při vývoji programu je vhodné, aby překladač kontroloval i případné možné chyby, ač to nejsou přímo chyby v syntaxi jazyka. Jedná se např. o souhlas formátovacích parametrů %g a %i vzhledem k typu proměnné v příkazu `printf()`, použití neinicializované proměnné (např. proměnná používaná pro součet řady, kterou ale nenastavíme na začátku na nulu), apod. Dosáhneme tohoto parametrem `-Wall` (W znamená warnings):

```
gcc tab.c -o tab -lm -Wall
```

Použití tohoto přepínače pro „All Warnings“ můžeme více než doporučit.

- Nebo použijeme překladač clang, který má přívětivější hlášení chyb

```
clang tab.c -o tab -lm -Wall
```

- Pokud zapomenete na

```
1 #include <math.h>
```

tak bude překladač křičet něco o

implicit declaration of function (sin, exp, ...), protože nepozná funkce exp() a sin().

- Jaké funkce a konstanty jsou v math.h deklarovány? Viz učebnice C, dokumentace, příkaz `man math.h` a nyní též i „někde“ na webu. Na unixových systémech najdete tento hlavičkový soubor např. zde:

```
/usr/include/math.h
```

Pozn.: zkuste příkaz `locate math.h` nebo `locate /math.h`.

Základní cyklus: while

● Cyklus while – obecně:

```
1  
2 while (podminka) {  
3     prikaz1;  
4     ...  
5 }
```

● příklad:

```
x = 0.5;  
while (x < 10) {  
    x += 1.7;  
    printf("x = %g\n", x);  
}
```

● Logické výrazy – porovnávání matematických výrazů:

```
1 (1 < 2) (3 > 2) (4==4) (x=>1 && x<=10) (x>0 || y<0)
```

● Cyklus for pro cyklení jediného příkazu:

```
1 while (podminka)  
2     JedinyPrikaz;
```

● Cyklus while, který nikdy neproběhne:

```
1 while (1 < 0) cokoliv;
```

● Cyklus while nikdy nekončí:

```
1 while (0 < 1) cokoliv;
```

● Cyklus while nic nedělající:

```
1 while (PlatnaPodminka) ;  
2     NejakyPrikaz;
```


Cyklus while vs cyklus for

- **Jak spolu cykly while a for souvisí?**

Obecný zápis a příklad:

1	for (poc; podminka; krok) {	for (x=0; x<=10; x++) {
2	nejake; prikazy;	y=2*x; z=x+y;
3	}	}

je totéž co

1	poc;	x=0;
2	while (podminka) {	while (x<=10) {
3	nejake; prikazy;	y=2*x; z=x+y;
4	krok;	x++;
5	}	}

Nejmenší reálné kladné číslo typu double

- Úkol: Najděte nejmenší kladné číslo $x > 0$ pro typ double.

Nejmenší reálné kladné číslo typu double

- Úkol: Najděte nejmenší kladné číslo $x > 0$ pro typ double.

```
1 #include <stdio.h>
2 int main ( )
3 {
4     double x = 1.0;      // nejaka startovni hodnota
5     double x_predesle;
6     while (x > 0.0) {
7         x_predesle = x; // zapamatuj si predeslou hodnotu
8         x = x*0.5;      // novy odhad zmenenim cisla
9     }
10    x = x_predesle;     // vysledek je v predesle hodnote x
11
12    printf("Nejmensi kladne cislo typu double je %.8g\n", x);
13    return 0;
14 }
```

- Úkol: Najděte nejmenší číslo ϵ (zvané **strojové epsilon** – **machine epsilon**) takové, pro které ještě platí $1.0 + \epsilon > 1.0$.

```
1 #include <stdio.h>
2 int main ( )
3 {
4     double sum, eps;
5     sum = 12345; // startovni hodnota: cislo vetsi nez 1.0
6     eps = 1.0;
7     while (sum > 1.0) {
8         eps /= 2;
9         sum = 1.0 + eps;
10    }
11    eps *= 2;
12    printf("Spoctene strojove epsilon: %.8g\n", eps);
13    return 0;
14 }
```

- Výsledek pro různé přesnosti:

Presnost float - velikost: 4 B

Spoctene strojove epsilon: $1.1920929e-07 = 2^{-23}$

Presnost double - velikost: 8 B

Spoctene strojove epsilon: $2.220446e-16 = 2^{-52}$

Presnost long double - velikost: 16 B

Spoctene strojove epsilon: $1.0842022e-19 = 2^{-63}$